

[Poul Clausen.]

det, loven skal opfylde, men jeg kan ikke lide dette ord rent sprogligt, jeg synes, det er et skrækkeligt ord. Jeg har dog ikke kunnet finde på noget bedre. Der findes jo en hel del bekæmpelsesmidler foruden dem mod ukrudt og skadedyr. Den højtærede formand har f. eks. et meget virksomt bekæmpelsesmiddel til at skaffe ro i salen, hvad der en gang imellem kan være nødvendigt. Det hører også til bekæmpelsesmidlerne, selvom det ikke kan henregnes under loven om skadedyr.

Hvad de to sidste lovforslag angår, har jeg ingen bemærkninger udover, at de begge er en naturlig følge af lovforslaget om midler til bekæmpelse af plantesygdomme m. m., og de ændringer, de indeholder, står udelukkende i relation til dette lovforslag.

Kirkegaard: Som nævnt af de tidligere ordførere har i de senere år den moderne kemiske industrivirksomhed fremstillet en lang række præparater til bekæmpelse både af ukrudt og af skadedyr — og plantebeskyttelsesmidler iøvrigt også. Mange af disse præparater er næsten, hvad jeg vil betegne som rene vidundermidler; de er arbejdsbesparende og er i det hele taget hjælpemidler af stor værdi også i henseende til øget og billigere produktion, og de anvendes i stort og sikkert stadig stigende omfang. En ikke helt ringe del af disse præparater er imidlertid så giftige, at visse forholdsregler nødvendigvis må iagttages.

Til støtte for en ændring af vor lovgivning i så henseende foreligger en betænkning afgivet af et af landbrugsministeriet nedsat udvalg. Dette udvalgs arbejde er, synes jeg, megen anerkendelse værd.

Om lovforslagets principielle enkeltheder vil jeg blot lige nævne, at det er ikke muligt — det ved vi alle — gennem lovbestemmelser at opnå 100 pct.s sikkerhed mod ulykker, men udvalget har søgt, hvad jeg er meget tilfreds med, at placere ansvaret for et giftstofs forsvarlige behandling og opbevaring hos den person, som har købt stoffet og agter at bruge det. Og lovforslaget følger her betænkningen. Det er både mere enkelt, og jeg tror også bedre, at afskaffe de nuværende rekvisitionssedler, hvis værdi er tvivlsom, og gå over til at mærke al giftemballage således, at ingen

handlende eller brugere kan være i tvivl, men er klar over, at indholdet i den pågældende emballage er et mere eller mindre farligt giftstof, der skal behandles med den omhu, som er angivet på emballagen.

Vore medhjælpere indenfor erhvervslivet er jo, som vi plejer at sige, tænkende væsener, og de er dygtige nok til at tage et noget øget ansvar. Personlig er jeg af den opfattelse, at man opnår den mest effektive beskyttelse ved så klart som muligt at gøre opmærksom på, at der skal passes på, når man arbejder med farlige giftstoffer, og hvis man ikke gør det, kan det let gå galt, og at den, der køber eller anvender sådanne giftstoffer, derved kan pådrage sig et ansvar.

Jeg skal ikke gå yderligere i enkeltheder, men blot anbefale de tre lovforslag til velvillig behandling.

Oluf Pedersen: Jeg vil ikke gå imod lovforslaget, men jeg vil på linie med, hvad jeg har sagt ved behandlingen af tilsvarende lovforslag, sige, at man skal omgås disse midler med stor varsomhed. Der er grund til at få fastsat klare regler for anvendelsen ud fra den betragtning, at det jo i mange tilfælde drejer sig om sprøjtning med vædsker, hvis anvendelse er ganske uforsvarlig, når ikke den sker på det rette tidspunkt, men på et for sent tidspunkt, således at man ved at sprøjte frugten gør den giftig både overfor larverne og overfor menneskene og på den måde forårsager store ulykker.

Må jeg i samme forbindelse sige, at jeg synes, de bestemmelser, der er i § 4 med hensyn til straf for på uforsvarlig måde at opbevare eller anvende disse gifte, må kunne udformes lidt mere klart. Det var bedst, om det, der var strafbart, var, at man overtrådte de fastsatte regler, så at den, der fulgte reglerne, forsåvidt var på den rigtige side. Jeg synes, det er fornødent, at en straffelov er klar.

Den klassificering, man har, er også lidt underlig, idet man fastsætter en og samme straf for den, der udsætter et menneskes og et husdyrs liv for fare; det ser ud, som om straffen er ens, som om man sætter mennesker og dyr lige højt. Det ville jo være billigt at kunne slippe med en bøde for at have udsat et menneskes liv for fare, men det er hårdt, hvis man for at udsætte